

[Bauksgaard.]

med at være sat uden for konkurrencen. Det er jo det modsatte, der sker ifølge denne lov, hvor man sidestiller m²-tilskudet til privat og socialt byggeri. Dermed skaber man netop den konkurrence, som det ærede medlem mener at det sociale byggeri burde være interesseret i. Det mener jeg også.

Der er under udvalgsbehandlingen foreslået visse ændringer, som jeg finder særdeles gode og meget gerne vil anbefale. For det første sker der en ændring, hvad angår statsgaranti og m²-tilskud for det kontrolerede byggeri i den private sektor; antallet indtil 10 000 lejligheder fastholdes, men foreligger det fornødne antal ansøgninger, skal tilskud fortrinsvis ydes til opførelse af 4 000 parcelhuse. Det anser jeg for at være værdifuldt, og det burde vel egentlig være modtaget som udtryk for imødekommenhed over for de synspunkter, de ærede medlemmer hr. Finn Poulsen og hr. Thestrup gjorde gældende ved første behandling. Jeg er enig i, at parcelhusene bør have en stærkere placering; specielt når man ser nogle af disse rædselsfulde cementkolosser, der bliver opført, må man sige, at parcelhuse som regel er at foretrække fremfor det almindelige etagebyggeri; men her gives netop mulighed for, at mindrebemidlede, når de ønsker det, kan få eget hus under boligstøttelovens tilskudsbestemmelser.

Der er herudover igennem ændringsforslag nr. 4 givet enfamiliehusene en betydelig bedre placering, end de oprindeligt havde. Her er om ikke formelt, så reelt genskabt muligheden for at bygge næsten under de samme vilkår som i sin tid med kapitel V A-husene; det er i virkeligheden en indrømmelse til det gode og sunde i opførelsen af enfamiliehusene, der her er kommet til udtryk. Jeg anser dette ændringsforslag for at være meget værdifuldt, og jeg anbefaler det gerne.

Jeg er ligeledes glad for, at udvalget har kunnet tiltræde den bedre placering af private plejehjem. Der er et meget stort behov herfor hos dem, der af indtægtsmæssige eller andre grunde ikke kan få ophold på et alderdomshjem; der er hermed givet mulighed for at afhjælpe dette savn, og det anser jeg for meget gavnligt.

Jeg vil ligeledes udtale min glæde over de tilskudsbestemmelser, der foreslås gennemført med henblik på indretning af boliger for bevægelseshæmmede, og over, at der i udvalget har kunnet opnås enighed vedrørende disse bestemmelser. Jeg kan ikke se andet, end at der med lovforslaget, som det nu fremtræder, er gjort et skridt hen imod en forbedring af byggeriets vilkår på en sådan måde, at man ikke blot opfører et meget betydeligt antal lejligheder med garanti eller tilskud, men også sørger for, at der heraf skal være et nogenlunde tilstrækkeligt antal lejligheder for mindrebemidlede. Det er de to hovedformål med lovgivningen på dette område.

Kai Moltke: Som jeg allerede erklærede ved lovforslagets første behandling, var det vort partis synspunkt, at selv de mindste forbedringer i denne lovgivning i den givne situation ville finde støtte fra vort parti. Jeg kan da også med glæde udtale min tilslutning til en række af dette lovforslags punkter. Det gælder de udvidede beføjelser til den højtærede boligminister, som vort parti med glæde giver tilslutning til. Det gælder i samme selvfølgelige grad alle sådanne afsnit i lovgivningen, hvor der er forbedringer til folkepensionisterne, til invaliderne, til kollegiebyggeriet o. s. v. Det er for os ganske naturligt at stemme for lovparagraffer af denne art.

Når vi ser på lovforslaget paragraf for paragraf, vil vi uden ændringer kunne tilslutte os en stor del af de indeholdte bestemmelser. Jeg vil ikke engang sige, at de er betydningsløse; jeg vil derimod sige, at de betyder for enkelte grupper væsentlige ting og fortjener derfor vor støtte.

Dermed være ikke sagt, at vi finder lovforslaget som helhed tilfredsstillende. Vi finder det ikke tilfredsstillende, fordi det hovedformål, som efter vor mening må sikres igennem loven, må være ikke blot at skaffe tilstrækkeligt byggeri, men også at bringe byggeriet i den rigtige retning i den forstand, at man virkelig fremskaffer det, vi alle ønsker, men som loven så lidt genspejler: boliger til en husleje, som passer til indtægten hos ganske almindelige lønmodtagere i Danmark. På dette afgørende felt tror jeg ikke at loven opfylder de forventninger og de behov, som store dele af